

Informatie over verzekeringen: tijd voor een APK?

School en Wet 2024/134

Jaren geleden was ik advocaat in een geschil tussen een mbo-studente en haar onderwijsinstelling. De studente was tijdens een buitenlandstage gewond geraakt en had blijvend letsel. De ouders stelden de instelling aansprakelijk, onder meer vanwege de door de school verstrekte informatie. Daaruit zou je namelijk kunnen afleiden dat studenten via de verzekering van de school waren verzekerd voor letsel dat zij tijdens een buitenlandstage zouden oplopen. De verzekering bood die dekking echter helemaal niet. De ouders stelden dat de studente, als zij correct was geïnformeerd, deze risicovolle stage niet zou hebben gekozen, zodat de school haar schade zou moeten vergoeden.

De meeste scholen hebben zowel een aansprakelijkheidsverzekering als een ongevallenverzekering. Een goede zaak. Het zijn echter twee verschillende verzekeringen, met elk een eigen systeem, dat vaak niet goed worden begrepen. Daar waar een aansprakelijkheidsverzekering in de kern leidt tot een *volledige* schadevergoeding, maar *alleen* als de school aansprakelijk is (en anders helemaal niet), komt een ongevallenverzekering *hoe dan ook* tot uitkering bij een gedekt ongeval, maar omvat die uitkering een *beperkt* bedrag. Bij een leerling met een dwarslaesie zal de aansprakelijkheidsverzekeraar al snel (veel) meer dan een miljoen euro vergoeden, maar alléén als de school aansprakelijk is, en anders niets. De ongevallenverzekeraar keert daarentegen sowieso uit, maar ten hoogste de verzekerde som, meestal zo'n € 60.000 tot € 100.000. Dat laatste is uiteraard ook veel geld, maar bij ingrijpend letsel slechts een pleister op een veel grotere wond.

Uit een google-search blijkt dat scholen helaas nog steeds onjuiste teksten op websites hebben staan. Bijvoorbeeld: *“De ongevallenverzekering dekt letselschade ten gevolge van een ongeval gedurende schooltijden en evenementen in schoolverband.”* Of: *“Via de schoolongevallenverzekering zijn de risico's van een ongeval verzekerd voor leerlingen, leerkrachten, vrijwilligers e.d. tijdens schooltijd en evenementen in schoolverband.”* Als u de vorige alinea heeft gelezen, weet u dat deze teksten niet kloppen.

Een variatie is: *“Ook is de school niet aansprakelijk voor schade die leerlingen elkaar (onrechtmatig) toebrengen. Bij kinderen tot 14 jaar heeft de wetgever ervoor gekozen om de ouders hiervoor aansprakelijk te houden.”* Het tweede deel van deze tekst is juist, maar het eerste deel niet. De school met deze tekst zet de lezer dus op het verkeerde been. De wetgever heeft namelijk ook een stelsel bedacht, waarin méér partijen, tegelijkertijd, aansprakelijk kunnen zijn. De leerling die spelregels overtreedt en een medeleerling verwondt, kan weliswaar zelf aansprakelijk zijn (of zijn ouders), maar ook de school kan schadeplichtig zijn als de les niet goed was georganiseerd. Ditzelfde geldt voor situaties van pesten, misbruik of geweld tussen leerlingen onderling. De schadeveroorzakende medeleerling is uiteraard aansprakelijk, maar de school gaat daarmee niet automatisch vrijuit. Denk aan de loverboy-leerling die zijn gang kon gaan, terwijl de school dit had moeten opmerken en ingrijpen. Een medeleerling en de school kunnen dus allebei aansprakelijk zijn.

Scholen die onjuiste teksten op hun websites hebben staan, handelen uiteraard onzorgvuldig. Of dit uiteindelijk leidt tot aansprakelijkheid en schadeplichtigheid hangt af van de concrete situatie, met name de vraag of op basis van die informatie een keuze is gemaakt die bij correcte informatie anders zou zijn geweest. Denk aan de mbo-studente en haar buitenlandstage.

Ik roep daarom op: neem eens de tijd om de teksten over 'aansprakelijkheid en verzekeringen' in de schoolgids en op uw website goed te lezen. Als dezelfde tekst al jaren wordt gerecycled, is dat in dit concrete geval niet duurzaam en wordt het waarschijnlijk de hoogste tijd voor een APK. Dan bent u weer verzekerd van juiste informatie, en de leerlingen en studenten ook.